

5) At i § 9, 2den Linie forandres Tallet „8“ efter de foregaaende Afstemninger.

6) At efter Forslagets sidste Paragraph tilføies en ny Paragraph saalydende:

„For de Jorder, som ikke inden 1ste Januar 1856 ere blevene tiendepligtige, kan denne Forpligtelse ikke senere indtræde.“

7) At de enkelte Paragraphers Nummer rettes efter de foregaaende Afstemninger.

Kjøbenhavn den 12te Februar 1852.

Voserup. Bregendahl, Johansen.
Drojsører.

La Cour. Lillisch,
Formand.

LX.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Overdragelse af Coloniestederne paa Alheden og Randbøl Hede i Jylland til sammes Fæstere som Selveiendom.

(Afgiuen af Landsthingets Udvalg.)

Det paaligger undertegnede Udvalg at afgive Betænkning over det Landsthinget forelagte Forslag til Lov om Overdragelse af Coloniestederne paa Alheden og Randbøl Hede i Jylland til sammes Fæstere som Selveiendom.

Efter i den Anledning at have gennemgaaet samtlige Sagen vedkommende Documenter og Actstykker, tillade vi os at yttre Følgende:

Selveiendoms Fortrin fremfor enhver anden Art af Besiddelse er saa almindeligt anerkjendt, at det vistnok kan anses overflødig, yderligere at motivere Onskeligheden af, at de i Lovudkastet omhandlede Coloniesteder overdrages Besidderne til fuld Eiendom. Vi skulle

derfor kun med Hensyn til dette Punkt fremhæve, at, naar det i Almindelighed er ønskeligt, at Fæste forandres til Selveiendom, saa maa Hensigtsmæssigheden af saadan Forandring i Besiddelsesmaaden antages i forøget Grad at være tilstede, naar Talen er om de paagjældende Hede-Colonier, der ere af den Bessaffenhed, at de kun kunne bringes til det ønskelige Maal af Cultur ved en Energie og Udholdenhed fra Brugernes Side, som ikke tør ventes, saalænge disse leve under de til Fæsteforholdet, navnlig paa Statens Eiendomme, hidtil saa ofte knyttede Udgifter til Hjælp og Fordele, ubetingede af egen Tænksomhed og Driftighed, men kun kan haabes hidført ved en Retstillig, der paa den ene Side udelukkende henviser til egne Kræfter og egen Virksomhed, og paa den anden Side sikrer fuld Raadighed over alle Frugterne af den paa Besiddelsens Gjenstand offrede Kraft og Virksomhed.

Hyad angaaer de i Forslag bragte Vilkaar for Eiendomsoverdragelsen, da frembyder der sig fornemmeligen det almindelige Spørgsmaal, om det er rigtigt, ved Kjøbesummernes Beregning at lægge Hartkornet til Grund, saaledes at alle lige Hartkornstørrelser ansættes til lige høie Kjøbesummer, uden Hensyn til den Forskiel i Bessaffenhed og virkelig Værdi, der finder Sted imellem Steder af lige Hartkorn. Udvalget kan imidlertid ikke skjøne rettere, end at Regjeringen i denne Henseende ikke har noget Valg. Vi kunne forsaavidt aldeles henholde os til, hvad der i de Lovforslaget vedføjede udførlige Motiver — sef. navnlig Nr. 61 af Anhang til Rigsdagstidenden for denne Session, Spalte 941—942. — er forklaret, og skulle derfor kun her udhæve, at, naar de gjældende Bestemmelser, in specie den kongelige Resolution af 16de Marts 1796, saftkædter, at den jorddrottlige Afgift ikke maa stige høiere end til 6 Rbd. pr. Tønde Hartkorn, samt derhos tilføier, at alle Colonisterne saaledes skulle gives fuld Eiendom paa deres Gaarde og Huse, saa er det en Følge heraf, at denne Afgift, capitaliseret efter den almindelige Rentefod, bliver den høieste Kjøbesum, der bør fordres, naar Selveiendom nu paabydes, ligesom det foreslaaede Minimum af Kjøbesum